

ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων καὶ νὰ ζητήσωσι σωτηρίαν ἐν τῇ φυγῇ. Ἄλλ' οἱ ἰππεῖς τοῦ Κράσσου καταδιώξαντες αὐτοὺς ἐν εὐρυτάταις πεδιάσι, ἐκ τῶν πεντήκοντα χιλιάδων, αἵτινες ὠμολογεῖτο ὅτι συνηθροίσθησαν ἐκ τῆς Ἀκουϊτανίας καὶ τῶν Κανταβρῶν, μόλις τὸ τέταρτον μέρος καταλιπόντες πόρρω τῆς νυκτὸς ἐπανῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον.

27. Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς μάχης ταύτης τὸ μέγιστον μέρος τῆς Ἀκουϊτανίας παρεδόθη εἰς τὸν Κράσσον καὶ ἐκουσίως ἔπεμψεν ὁμήρους· ἐν τούτοις ἦσαν οἱ Ταρβέλλοι, οἱ Βιγερόνιοι, οἱ Πτιάνιοι, οἱ Βοκατεῖς, οἱ Ταρουσατεῖς, οἱ Ἐλουσατεῖς, οἱ Γατεῖς, οἱ Αὔσκιοι, οἱ Γαροῦμνοι, οἱ Σιβουζατεῖς καὶ οἱ Κοκοσατεῖς· ὀλίγα δὲ ἔσχατα ἔθνη πεποιθότα εἰς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, διότι ἐπλησίαζεν ὁ χειμῶν, ἠμέλησαν νὰ κάμωσι τοῦτο.

28. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ σχεδὸν χρόνον ὁ Καῖσαρ, καίπερ ἤδη τελευτήσαντος σχεδὸν τοῦ θέρους, ὅμως, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ὑποταγὴν ἀπάσης τῆς Γαλατίας οἱ Μορινοὶ καὶ οἱ Μενάπιοι ὑπελείποντο, οἵτινες ἦσαν ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ οὐδέποτε ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις περὶ εἰρήνης, νομίσας ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἀποτελεσθῇ ταχέως προσήγαγεν ἐνταῦθα τὸν στρατόν· ἀλλ' οὗτοι ἤρξαντο νὰ πολεμῶσι κατὰ πολὺ διάφορον τρόπον ἢ οἱ λοιποὶ Γαλάται. Διότι ἐπειδὴ ἐμάνθανον, ὅτι ἔθνη μέγιστα διαγωνισθέντα ἀπεκρούσθησαν καὶ ἐνίκηθησαν, καὶ εἶχον ἐκτεταμένα δάση καὶ ἔλη, ἐνταῦθα ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν συνήγαγον. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Καῖσαρ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν δασῶν τούτων καὶ ἤρξατο νὰ ὀχυροῖ στρατόπεδον καὶ ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐφάνη ὁ ἐχθρὸς, ἐν ᾧ οἱ ἡμέτεροι ἦσαν κατὰ τὴν ἐργασίαν διεσπαρμένοι, αἴφνης ἐξώρμησαν ἀπανταχόθεν τοῦ δάσους καὶ ἐπέπεσαν κατὰ τῶν ἡμετέρων. Οἱ δὲ ἡμέτεροι ταχέως λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπήλασαν αὐτοὺς εἰς τὰ δάση καὶ πλείστους φονεύσαντες, ἐπειδὴ ἐπηκολούθησαν αὐτοὺς πόρρωτέρω εἰς τόπους ἀνεπιτηδαιοτέρους, ἀπώλεσάν τινες ἐκ τῶν οἰκείων.